

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 809

гр. Варна, 10.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Съдия: Наталия П. Неделчева

като разглежда докладваното от Въззивно гражданско дело № 20223100501783 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът, след извършена служебна проверка констатира, че е подадена касационна жалба с вх. № 3341/8.02.2023 г. от М. С. К., чрез адв. Д. П. срещу решение № 1679 от 23.12.2022 г., постановено по делото, в **ЧАСТТА**, в която е потвърдено първоинстанционното решение за допускането на съдебна делба на апартамент с идентификатор № 00182.502.667.1.19, находящ се в гр. Аксаково, ж. к. „*****“ както и в **ЧАСТТА**, с която жалбоподателката е осъдена да заплаща на Ж. С. С., ежемесечно сумата от по 80 лв. /осемдесет/ лева, представляваща обезщетение за едноличното ползване на горепосочения апартамент за времето от 10.08.2021 г. до окончателното извършване на делбата, ведно със законната лихва за забава върху задължението до окончателното изплащане на всяка отделна сума, на основание чл. 344, ал. 2 ГПК.

Въззивното решение, в частта, в която съдът се е произнесъл по привременните мерки по чл. 344, ал. 2 ГПК има характер на определение. Определението за отреждане на делбени имоти за ползване на съделителите до окончателно извършване на делбата подлежи на двуинстанционно разглеждане /така т. 6 на ТР № 1/2001 г., ОСГК на ВКС, Определение № 4402 от 19.12.2022 г. на ВКС по к. ч. гр. д. № 4256/2022 г., Определение № 4221 от 14.11.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3889/2022 г., I г. о., ГК, Определение № 201 от 5.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 364/2012 г., I г. о., ГК и други/. Ето защо, същото не попада в приложното поле на чл. 274, ал. 3 ГПК, доколкото не е преграждащо, не създава сила на пресъдено нещо и по естеството си е привременна мярка в делбеното производство със сила до приключването му, без с него да се разрешава материално-правен спор, свързан с предмета на съдебното производство. Затова и същото не подлежи на касационно обжалване.

С оглед на горното, депозираната касационна жалба от страна на М. С. К., в частта, касаеща произнасянето на въззивния съд по претенцията по чл. 344, ал. 2 ГПК за заплащане

на обезщетение за ползването на горепосочения апартамент, следва да бъде върната, на основание чл. 286, ал. 1, т. 3 ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА, на основание чл. 286, ал. 1, т. 3 ГПК, касационна жалба с вх. № 3341/8.02.2023 г., депозирана от М. С. К., чрез адв. Д. П. срещу решение № 1679 от 23.12.2022 г., постановено по в. гр. д. № 1783/2022 г. по описа на Окръжен съд – Варна, **В ЧАСТТА**, в която М. С. К, ЕГН: ***** е **ОСЪДЕНА** да заплаща на Ж. С. С., ЕГН: ***** ежесечно сумата от **по 80 лв. /осемдесет/ лева**, представляваща обезщетение за едноличното ползване на апартамент с идентификатор № 00182.502.667.1.19, находящ се в гр. Аксаково, ж. к. „***** за времето от 10.08.2021 г. до окончателното извършване на делбата, ведно със законната лихва за забава върху задължението до окончателното изплащане на всяка отделна сума, на основание чл. 344, ал. 2 ГПК.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Варненския апелативен съд, в едноседмичен срок от съобщаването му на страните, по реда на чл. 274, ал. 2 ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____